

Ítróttur

Endiliga fingur teir hol á

B68 staðfesti seg sum 1. deildarlið, tá tað eydnaðist at fáa mál burtur úr greiðari leikligari yvirvág á Svangaskarði sunnudagin móti VB

1. deild
B68—VB 3—0 (0—0)
1—0: Aksel Højgaard
2—0: Aksel Højgaard
3—0: Jógvan Martin
Olsen (brtsp.)

Alt tos um niðurflyting hjá toftamonnum og um FM heiti til VB brátagnaði á Svangaskarði. Tað syrgdi heimaliðið fyri í frálíkum líkindum (stóri UEFA dúkurin hekk púra deyður), tá fantastiska nærlagni tvinna við leikligum hugflogi í 2. hálvleiki bar í sær málmeiguleikar, sum vóru nýttir, soleiðis sum teir eiga. Tað hava teir ikki verið aðrar ferðir á heimavølli.

At yvirvágin gjørdist so greið skyldast fleiri lutir: Teir báðir ungu vongverjarnir, Jan Petersen og Jákup Eli Olsen, leiktu frágera væl í áloppspartinum samstundis sum teir rektu verjuskuldurnar (burtursæð frá lótu í 1. hálvleiki, tá tað gjørdist

tómt í høgru verjusiðu). Og miðvøllurin var greitt sterkari.

Bert lótu fram móti steðginum vóru Rúni, Búi og Magni við at mynda leikin og at senda Jan Allan og Egil avstað. Teir fingur einki burtúr, tí ávikavist Stanislaw og Jóhannes ongantið sleptu teimum, og Eyðfinn var frágera tryggur aftasti skansi, bæði í uppbakk-ingarpartinum, og sum ígongdsetari av uppspæli.

Annars var tað B68 miðvøllurin — Ingemar, Ingolf og Øssur — sum slerdu tónan ann. Serliga seinast nevndi tykist leikliga vera í stórarí menning eftir heldur dovisliga fyrru kappingarhálvu: Evnini hava altíð verið har, men nú er týðningurin fyri liðið uppaftur størri, tá hann dregur skjótt fram við fleiri mótstøðumonnum og leggur langar neyvar avleveringar ella knallar eitt av frá-

Jógvan Martin Olsen, ið ikki hevur verið við síðstu dystirnar, skjeyt triðja málið hjá B68 við brotssparki. Mynd: Hilmar Jan

gera langskotunum móti málinum.

Jógvan Martin var við frá byrjan fyri fyrstu ferð í langa tíð, og tað gjørdi álopið hópin hvassari. Aksel varð settur við síðuna av honum eftir hálvleik, og tá tað visti seg, at hansara kanón var neyvt innstillað, beyð ikki í bótur hjá vágbingum. Ikki tí at verjan leikti vánaliga, men heldur tí at hoyknaði miðvøllurin bar í sær, at Jens Sivard, Eyð-

un og Jóannes komu í minniluta og noyddust at sleppa sínum støðum og fara í síðurnar, og hevði Bjarni ikki staðið so avgera væl, kundu fleiri mál spurst burtúrur.

Góð mál

Innanfyri átta min. korter inn í 2. hálvleik bleiv alt avgjørt. Aksel stútaði hitt fyrsta eftir horna, heilfluktaði hitt næsta úr 16 metra fjarstøðu (evni til ársins mál!), og Jógvan

Martin nýtti brotsspark á rættan hátt.

Uppspælið var í fleiri forum myndað í borðunum, har Jákup Eli og Jan dugdu væl at koma leysir eftir eitt tvey samanspæl, sum gjørdist vandamikið, tá neyvu og longu innleggini vórðu send móti handara málteigar saman-
koming.

VB hevði ongan onpan møguleika. Nærmast við vóru teir, tá Ingolf eftir horna á mállinjuni vardi skjotisleys stút frá parta-
manni. Var VB komið á

odda, hevði talan verið um annan leik, har uppaftur størri dentur kundi verið lagdur á hvassa kontra-
væpnið.

Men soleiðis skuldi ikki ganga hjá FM kandidatunum, sum fingur Eyðun Kjærbo ríkan av vølli eftir tvinnu gul kort. At Jan Allan móti dystarenda, tá alt var tapt, sá gult eftir at hava roynt at sligið ov høgan stútbólt móti málinum, átti ikki at komið fyri hjá so royndum leik-
ara.

-nn-

Øssur Hansen og Jan Petersen — hómast aftanfyrir — vóru tveir teir størstu glottarnir í dystinum á Svangaskarði móti VB. Mynd: Hilmar Jan